

Η Ασπρουλλού

Κάτω από αυτό τον τίτλο είναι κρυμμένη μια πολύ παλιά ιστορία, ένα δράμα και μια θυσία της Χρυσταλλούς Γεωργίου πούταν γνωστή σαν η Ασπρουλλού.

Βρισκόμαστε τις τελευταίες 3-4 δεκαετίες του 19ου αιώνα στην Χαρδακιώτισσα της Κυθρέας. Τα ήθη και έθιμα της εποχής πολύ αυστηρά που απαιτούσαν πως συζυγικές σχέσεις μεταξύ και των επίσημα αρθωνιασμένων έπρεπε να περιμένουν το ξεκίνημα τους την πρώτη νύκτα του γάμου πούταν πάντα η νύκτα της Κυριακής. Την Δευτέραν το πρωί όταν το αντρόγυνο ξυπνούσαν είχαν την επίσκεψιν των δύο μητέρων των νεονύμφων, οπότε γινόταν η εξέταση με την παρουσία των αιμάτων της διακόρευσης, οπότε και οι νεόνυμφοι έπαιρναν την ευχήν των γονιών.

Η οικογένεια του πατέρα και της μητέρας της Ασπρουλλούς είχαν άλλα 3 παιδιά εκτός από την ίδιαν. Την Παρασκευούν η οποία ήταν μεγαλύτερή της και ήταν παντρεμένη με τον Παναή τον Ούτσεγκεν που ήταν ο Τελλάλης (δημοπράτης) στην ενορίαν, την Ευφροσύνην που ήταν η μητέρα του παλαιού δεξιού ψάλτη της εκκλησίας της Χαρδακιώτισσας του Μιχάλη του Καζιτζιού, και το Χρίστο Γεωργίου Σπούτσιο πού' ταν παντρεμένος στη Συρκανιά με το σπίτι του στα Πλατανούδια.

Όπως και νάταν ο γαμβρός της Παναής σύναψεν ερωτικές σχέσεις με την Ασπρουλλού και χωρίς να το καταλάβει ήλθεν το ανεπιθύμητον, έμεινεν έγκυος. Τελικά εγέννησεν ένα όμορφο κοριτσάκι. Δράμα στην οικογένεια αλλά όλα υποχωρούσαν στην προσπάθεια να κρυφτεί το γεγονός. Γέννησε τελικά το μωρό στην Λευκωσίαν στο σπίτι μιας μαμμούς και με διευθετήσεις που έκαμεν ο πατέρας της Ασπρουλλούς που ήταν μυλωνάς, στο μύλο

του οποίου ερχόντουσαν από τα γύρω χωριά για άλεσμα του σιταριού τους, το μωρό δόθηκε «αναγιωτόν» σε άτεκνην οικογένειαν στην Τρυπημένην, χωρίς ποτέ του να πάει με την μητέρα του στο χωριό.

Η Ασπρουλλού έφυγεν από το σπίτι της που ήταν δίπλα στο σπίτιν της αδελφής της Παρασκευούς και του Παναή και έμεινεν μόνιμα μέχρι του θανάτου της στο σπίτι της ξαδέλφης της, της λεγόμενης Σκαλιωτούς πούταν παντρεμένη με τον Γιώρκην τον Ουτσιουκάρη της οποίας ο πατέρας ήταν αδελφός της μάνας της.

Γνώρισα την Ασπρουλλού όταν ήμουν μικρός στο χωριό στο σπίτι που έμενε, πούταν συγγενικό μας, και με επίμονες ερωτήσεις στην μάναν μου που γνώριζε τα καθέκαστα, γιατί το πάθημα της Ασπρουλλούς δεν το γνώριζαν πολλοί, το αντελήφθηκα αμυδρά αν και ήμουν μικρός. Μόλον που ήταν πια ηλικιωμένη όταν την γνώρισα ήταν ομορφογυνάικα αλλά πάντα την έβλεπες με πρόσωπο λυπημένο με το δράμα ζωγραφισμένο στην όλη εμφάνιση της. Ήταν πάντα μαυρομαντηλωμένη και ουδέποτε έβγαινε έξω από το σπίτι που έμενε, εκτός ίσως για να πάει στην εκκλησία πούταν μόνο λίγα μέτρα μακριά από το σπίτι που έζησε τα χρόνια της. Η Ασπρουλλού πέθανε στην δεκαετίαν του 40 αν δεν με απατά η μνήμη μου μετά που τέλειωσεν ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος και ήταν περίπου 90 χρόνων όταν πέθανεν.

Αυτή ήταν η ζωή της Ασπρουλλούς που έζησεν αυτή την άχαρη ζωή πληρώνοντας το «λάθος» της, που σε μιαν στιγμήν εξαψης της γενετικής ορμής της, έκαμεν και που ήταν ασυγχώρητον για την εποχήν εκείνην.

K. Γ. Χώπλαρος

